

ROMANIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ "DIMITRIE BAZARAB" PITEȘTI

DASCĂLI ȘI DISCIPOLI

Publicație școlară editată
de elevi și cadre didactice

Dascăli și Discipoli

CUPRINS

-Artă și creație

-Laboratorul minților curioase

-Călătorie în timp și spațiu

-Lumea mea, lumea noastră

-Profil de campion

**-Pentru că mă interesează/
Pasiuni, curiozități**

Prof. Mihaela Păun

Prof. Elena Enache

Prof. Învățămant primar: Ana Carola Marin

Prof. Nicolae Surdu

Contabil Adriana Grecu

COORDONATORI

Director : Prof. dr. Elena Odă

Director adj. : Prof. Mădălina Burcea

Prof. psihopedagog: Magdalena Proca

Prof. Învățămant primar : Mădălina Ionescu

ISSN: 1844-1181

ARTĂ ȘI CREAȚIE

DINCOLO DE TĂCEREA PĂDURII

Nu toate poveștile încep cu o hartă și o comoară ascunsă. Unele încep cu o ușă: una roșie, din lemn, ce ascunde tainele unei lumi nemaivăzute.

Într-o dimineață de toamnă, în care ceața împânzește pădurea ca o pătură de lapte, Ancuța și Miranda, două prietene, eleve în clasa a treia, pleacă la cules de ciuperci.

Au intrat în pădure. Aerul mirosea a frunze insuflate cu aroma pământului reavăn, iar timpul parcă era blocat în trunchiurile sculptate de amintiri. Totul era familiar și nostalgic. Fetele au crescut alături de arbori. Pădurea le cunoștea pașii, vocile și visurile. Jocurile, râsetele și secretele lor se regăseau în fiecare scorbură, protejate de veverițele ale căror cozi tremurau în aer precum niște stropi de foc.

Cele două copile mergeau pe aleile șerpuite, bătătorite de pașii lor mici, pe care le cunoșteau mai bine decât drumul spre casă, când, în depărtare, un obiect bizar le-a acaparat atenția. Nu l-au mai văzut acolo niciodată.

Au luat-o la fugă pentru a afla ce se întâmplă. O ușă roșie, din lemn, sprijinită doar de suflarea copacilor, părea o poartă către ceva imposibil de imaginat, sângerând tăcut în verdele frunzelor. Pădurea părea că se retrage în jurul ei, respectându-i tăcerea.

Ancuța, cu inima cât un purice, a împins ușa care a scos un oftat adânc. În spatele ei, se dezvăluia un tărâm fantastic de care cele două fete nu mai auziseră nici măcar în basme.

Pomii erau făcuți din sticlă vie, trunchiurile lor transparente lăsa să se vadă curgeri de lumină ca niște râuri de aur topit. Frunzele semănau cu hârtia subțire, iar pe fiecare cineva scrisese, cu cerneală neagră, nume de visuri, de amintiri, de doruri. Când vântul trecea printre crengi, literele foșneau ușor, iar Miranda simțea ca pădurea îi șoptește numele. Fetele au fost cuprinse de teamă.

Au pășit pe cărarea suflată cu lucirea soarelui. Pe parcurs, totul a devenit fascinant. Cele două priveau cu ochii mari ca niște globuri de cristal.

În capătul drumului, se afla un pedestal pe care era așezat un album. Ancuța îl ținea, iar Miranda răsfoia paginile, lăsând cuvintele să alunece. Slovele reprezentau cele mai frumoase amintiri ale celor două prietene. Citeau, cu ochii în lacrimi, amintindu-și de clipele unice petrecute împreună, însă, cu o întrebare fără răspuns în minte: „Cine a scris toate acestea și de unde a știut ce să scrie?”

Când au terminat de citit și ultima pagină, albumul s-a prefăcut în pulbere albă, în care razele soarelui se reflectau miraculos. O singură filă se întindea în palmele Ancuței, pe care scria: „Pădurea vede tot și nu uită nimic!”. Au primit un răspuns clar și, totuși, vag la întrebarea lor, dar le era de ajuns.

Deodată, Miranda a strigat: „Ancuța, să mergem acasă, am întârziat!”, după care au luat-o la goană, cu pagina aceea nedevenită pulbere în mână. Când a ajuns acasă, Ancuța a fixat foaia care cuprindea toată frumusețea vieții sale în ramă.

Cele două încă vizitează pădurea, însă ușa nu mai este.

Acea poartă către lumea în care fantasticul nu este un cuvânt îndeajuns de magic pentru a descrie acest tip de loc pe care îl întâlnești o singură dată în viață și te întrebi: „Oare chiar a fost real?”.

MISTERUL FULGULUI DE NEA

Iarna a sosit, transformând peisajul într-un tărâm de basm argintiu. Fulgi strălucitori și pufoși dansează în aer, așternându-se într-o plapumă groasă ce acoperă pământul, casele și crengile copacilor.

Merg afară, unde totul este cufundat într-o liniște surdă.

Deodată, un fulg se oprește pe nasul meu:

- De ce ai venit așa de repede, micule cristal?
- Am vrut să fiu primul care îți șoptește că iarna a sosit. Sunt mic, dar aduc cu mine haina albă a întregii lumi.
- Dar... stai puțin, nu te topi! Ești atât de vesel și frumos cu marginile tale dantelate.
- Te rog, nu te întrista! Chiar dacă mă transform în apă, voi reveni anul viitor într-o altă rochie de gheață, să ne jucăm din nou.

Pășesc ușor spre casă, vreau să mă încălzesc, dar gândul meu este la minunatul fulg de nea, care lasă în urmă o poveste de iarnă, plină de frumos și bucurie, ca un roi de fluturi albi și copaci de zahăr.

Iana Irina Stoica, clasa a-V-a A
Prof. coordonator: Elena Odă

PUF

Este dimineață. Mă trezesc și îl văd pe bunicul care mă dă afară, deoarece dormisem prea mult. Fug la ușa de la bucătărie și cer mâncare în timp ce-mi ascut gheruțele. Semnul pe care l- am făcut ieri pe perete este încă vizibil. Ușa se deschide și o văd pe stăpâna mea care are în mână niște brânză. Miaun. Stăpâna se întoarce cu punga mea preferată de bobite. Mmm... Bun!

După o masă gustoasă fug în curte și pândesc o frunză împinsă de vânt. Mai stau puțin și o prind cu ghearele. Vai! Scutur lăbuța. Nu cade. AJUTOR! Frunza asta nu vrea să plece!

După zeci de încercări, reușesc să gonesc frunza. Mă uit în jur. Văd ceva verde. Mă duc spre acel obiect. Ooo... Are țepișori! Îl ating. Au! Mai încerc de câteva ori, dar doare și mai tare. O aud pe stăpâna mea râzând și strigând:

-Ce faci, Puf, acolo? Nu atinge cactusul! O să te înțepi! mă îndepărtez și mă uit la acel „ceva verde” pe care stăpâna mea îl numește „cactus”. Cred că noi vom fi cei mai mari dușmani, cactusule...

După ceva timp, m-am dus iar la bucătărie pentru mâncare. (De data asta am primit carne) .

În momentul când ies din bucătărie, văd o găină care a ieșit din coteț. Încerc să o bag înapoi, dar mai rău o sperii, iar ea mă lovește cu ciocul. Mă cațăr în copac. Acum nu mai poate ajunge la mine. De ce n-avea găina aia un pic de empatie pentru un pisoi care voia să o ajute?

M-am mai plimbat prin curte, am mâncat din nou, iar când am văzut că cerul se închide la culoare, m- am dus în pătuțul meu și m- am băgat la somn. Am visat toată noaptea numai cactuși verzi și găini agresive.

Teodora Ștefănescu, clasa a VII-a F
Prof. coordonator: Mihaela Păun

NOAPTEA ÎN CARE MAGIA MI-A BĂTUT LA FEREASTRĂ

Într-o noapte adâncă, când luna atârna pe cer ca o lampă de argint, am simțit că lumea mea obișnuită nu mai încăpea în mine. Aerul vibra ciudat, iar umbrele din cameră păreau vii, mișcându-se încet ca niște ființe care respiră. Vântul bătea în geam ca o mână invizibilă care voia să-mi spună un secret.

Deodată, sticla ferestrei a licărit în albastru, iar din lumina aceea a apărut Harry Potter, călare pe mătura lui fermecată, Firebolt. Mantia îi flutura ca o aripă neagră, iar ochelarii îi scânteiau în reflexul lunii. Nu părea surprins să mă vadă – dimpotrivă, zâmbea ca și cum mă aștepta de mult.

Fără un cuvânt, mi-a atins mâna. În clipa în care l-am prins, m-am simțit ridicată de la podea, iar camera mea a rămas în urmă ca un vis uitat. Am zburat deasupra orașului, peste acoperișuri care sclipeau ca solzii unui dragon adormit. Luminile străzilor curgeau sub noi ca râuri de aur topit.

Harry m-a dus spre un cer deschis, presărat cu stele care păreau vii. Printre ele pluteau siluete de hipogrifi, iar din depărtare se zărea castelul Hogwarts, strălucind ca o bijuterie gigantică pe marginea nopții. Turnurile sale se înălțau ca niște degete arătând spre infinit.

Am aterizat în curtea castelului, unde fantomele dansau în tăcere, iar ferestrele ardeau în lumină caldă. Harry mi-a arătat Marea Sală, Lacul Negru și pădurea interzisă, care murmură în întuneric ca o inimă veche și misterioasă. Apoi mi-a dăruit o mică pană de phoenix, roșie ca focul și caldă ca o promisiune. „Magia nu trăiește doar în cărți sau în baghete, ” mi-a spus. „Ea trăiește în curaj, prietenie și în cei care îndrăznesc să viseze”.

Când zorii au început să coloreze cerul, m-a adus înapoi la fereastra mea. Înainte să dispară, mi-a făcut un semn scurt de rămas-bun, iar apoi s-a topit în lumină, lăsând în urmă doar dâra argintie a zborului său.

Dimineața, camera mea era la fel – dar eu nu mai eram. În palmă încă strălucea pana de phoenix, amintindu-mi că, dincolo de lumea obișnuită, magia există pentru cei care cred în ea. Și, ori de câte ori privesc cerul nopții, știu că undeva, între stele și nori, Harry Potter încă zboară, iar aventura mea cu el nu s-a încheiat.

Sara-Maria Ionescu, clasa a V-a C
Prof. coordonator: Raluca Ionescu

VALENTINE`S DAY SAU DRAGOBETE?

O întrebare care revine în fiecare an, la început de februarie, când inimile par să bată mai tare, iar iubirea își caută propria sărbătoare.

Pe de o parte, avem Valentine`s Day, ziua de 14 februarie, cunoscută în întreaga lume ca celebrarea iubirii. Cu origini legate de tradițiile occidentale și de figura Sfântului Valentin, această zi a devenit un simbol universal al romantismului. Trandafirii roșii, scrisorile parfumate, cinele la lumina lumânărilor- toate creează o atmosferă specială, în care cuvintele „te iubesc” capătă o strălucire aparte. Este o sărbătoare a gesturilor îndrăznețe, a declarațiilor publice și a promisiunilor făcute din inimă.

Pe de altă parte, avem Dragobete, sărbătoarea iubirii la români, celebrată pe 24 februarie. Dragobetele vine cu parfumul tradițiilor vechi, cu ecoul satului românesc și cu emoția iubirii curate. În credința populară, Dragobete era fiul Babei Dochia, un tânăr frumos și năvalnic, simbol al primăverii și al renașterii naturii. De Dragobete, păsările își găsesc perechea, iar oamenii sunt îndemnați să-și deschidă sufletul. Este o sărbătoare a iubirii firești, a întâlnirilor sub cerul liber și a promisiunilor șoptite cu sfială.

Valentine`s Day vorbește despre iubirea celebrată la nivel global. Dragobete vorbește despre iubirea trăită cu rădăcini adânci în tradiție. Una aduce eleganța modernă, cealaltă păstrează farmecul autentic al obiceiurilor românești.

În esență, iubirea nu are nevoie de o singură zi. Ea nu aparține nici unei date din calendar, nici unei culturi anume. Iubirea este universală și, totodată, profund personală. Poate fi sărbătorită pe 14 februarie, pe 24 februarie sau în fiecare zi în care alegem să fim mai buni, mai atenți, mai aproape unii de alții.

Așadar, Valentine`s Day sau Dragobete? Poate că răspunsul nu este „sau”, ci „și”, pentru că iubirea merită să fie celebrată oricând, în orice fel, cât timp vine din inimă.

Teodora Ștefănescu, clasa a VII-a F
Prof. coordonator: Mihaela Păun

FEMEI CARE MI-AU SCHIMBAT LUMEA

Când vine vorba de femeile puternice care au schimbat lumea, sunt mândră să pot spune ca bunica mea este una dintre ele. Deși a trecut prin foarte multe clipe dificile, a reușit să le dea uitării și să își refacă viața și, desigur, să fie o bunică perfectă pentru mine. Mi-a dat mereu sfaturi când am cerut și a fost mereu alături de mine în momentele bune și grele. M-a învățat cum să selectez prietenii, să fiu independentă și curajoasă. Mi-a arătat și m-a învățat atât de multe lucruri pentru care îi voi fi recunoscătoare toată viața. Nu este doar bunica mea, ci și idolul meu. A depășit momente pe care nu multă lume le-ar fi putut îndura și a făcut-o de una singură. Acum, desigur, are viața pe care și-a dorit-o mereu și sunt atât de mândră și fericită pentru ea. Și-a făcut curaj să îmi povestească despre momentele prin care a trecut și mereu o să îmi rămână imprimată în suflet puterea de care a avut nevoie ca să plece din situația în care era. O iubesc și mă rog în fiecare zi ca Dumnezeu să îi ofere o viață lungă și frumoasă de acum înainte.

Sara Dudoi, clasa a VII-a G
Prof. coordonator: Elena Odă

Bunica Ica

Prin geamul casei mici, pitită între munții cu creste semețe și golașe, se zărește o siluetă mică dar robustă cu părul nins, cu ochii mari și blânzi de culoarea smaraldului, cu brațele care așteaptă să te cuprindă, să te strângă la piept și să te mângâie. Te lasă adesea să te cuibărești ca o pisică în brațele, acolo nimic nu te atinge, nimic nu se întâmplă. E străbunica mea Maria căreia toți nepoții și strănepoții îi spun Bunica Ica. Plină de emoție deschid ușa:

- Sărut mâna bunică!
- Bine ai venit draga mea! și mă ia în brațe și mă pupă pe frunte .
- Mă așteptai?
- Da, mereu vă aștept cu drag, ba mai mult am pus la cuptor plăcinta ta preferată.
- Yuhuu!!! Și cum mă bucuram eu așa, de lângă sobă a ieșit spășit pisoiful dungat ca un tigrul al bunicii.

Apariția lui îmi trezește multe amintiri. Bunica m-a învățat să iubesc animalele, să mă port frumos cu ele și mai presus de toate să prețuiesc timpul petrecut cu ele. M-a învățat că și ele ca și oamenii au dureri, bucurii și cum să fiu atentă la comportamentul lor, să înțeleg tot ce îmi transmit. Tot ea m-a învățat despre insecte, care e denumirea lor populară, de care să mă feresc și pe care să le ajut. Dacă părinții m-au învățat dragostea față de oameni, bunica Ica este cea care m-a învățat despre necuvântătoare, este eroina mea pentru că mi-a deschis universul spre o altă lume, mi-a schimbat viața. O iubesc mult !

Horjescu Teodora, clasa a V-a A
Prof. coordonator: Elena Odă

Știți cine este eroina mea? Cu siguranță este mama. Privind doar o clipă în ochii ei, parcă rupți din lumina soarelui și ascultând-o când vorbește cu o voce caldă și mângâietoare, simt cum chipul mi se luminează și zâmbetul îmi apare pe buze.

Mama este cea care îmi oferă mereu dragoste, sprijin și încurajare. Ea este ființa cea mai dragă, care atunci când întâmpin o situație ce mă depășește, este lângă mine, mă încurajează și îmi spune că voi reuși. Liniștea ce mi-o oferă brațele ei și susținerea ei necondiționată mă fac să am încredere în mine și să știu că sunt susținută și protejată. De la ea am învățat multe lucruri importante despre viață, respect și responsabilitate. Chiar dacă uneori avem păreri diferite, legătura noastră rămâne puternică și specială.

Pentru mine, mama reprezintă un model de putere și sacrificiu. Ea face multe lucruri pentru familia noastră și își dorește pentru mine ce este mai bun. Atunci când mă ceartă , știu că trebuie să învăț ceva din ce spune.

Când eram mai mică , îmi imaginam uneori că eu și mama suntem surori . Mi se părea că râdem la fel , că ne bucurăm de aceleași lucruri mărunte și că între noi exista o prietenie frumoasă și o legătură profundă. În ochii mei de copil, mama nu este doar cea care mă ocrotește , ci tovarășa mea de joacă, de râsete și de povești.

MAMA ESTE, PENTRU MINE, CEA MAI SPECIALA PERSOANA!

Iana Irina Stoica, clasa a V-a A
Prof. coordonator: Elena Odă

Există oameni care trec prin viața noastră ca niște pași grăbiți pe un drum prăfuit și există oameni care rămân, ca niște urme adânci, imposibil de șters. În viața mea, cele mai puternice urme au fost lăsate de femei. Femei care nu doar m-au învățat lucruri, ci m-au învățat să fiu. Totul a început într-o sală mică, plină de culori, unde am cunoscut-o pe educatoarea mea, Emilia.

Doamna Emilia era fermă, iar vocea ei avea uneori tăria unui elopot care te aduce la ordine. Dar, dincolo de această fermitate, exista o sensibilitate pe care o simțeam mai ales când mă privea. Era o privire care îmi spunea: „Știu că poți”. Îmi doream atât de mult să fiu ca ea, încât am început să o imit fără să-mi dau seama. Încălțam pantofii mamei, care erau mult prea mari pentru pașii mei mici, și mergeam prin casă apăsat, încercând să par sigură, importantă, exact așa cum era ea. Am tocit două perechi de pantofi în acest joc nevinovat, dar nu regret nicio urmă lăsată pe ei. Pentru că, fără să știu, în acei pași nesiguri se năștea prima mea dorință de a deveni mai mult. Ea m-a învățat că puterea și blândetea pot locui în aceeași inimă și că uneori, cineva crede în tine înainte să înveți tu s-o faci.

Anii au trecut, iar în locul creioanele colorate au apărut caietele ordonate și emoțiile mai mari. Atunci a apărut doamna învățătoare Adriana Ivașeu - un nume care pentru mine nu înseamnă doar o persoană, ci un început. Ea a fost ca un far într-o mare necunoscută. Uneori calmă, alteori fermă, dar mereu acolo. Ne-a învățat literele, dar și cum să dăm sens cuvintelor. Ne-a învățat să citim, dar și să simțim. În clasa ei, am învățat că nu este o rușine să greșești, ci o șansă să devii mai bun. Îmi amintesc cum un simplu „bravo” spus de ea avea puterea de a lumina o zi întregă. Ea nu ne-a învățat doar să scriem pe hârtie, ci să scriem în noi înșine curajul de a merge mai departe. În ochii ei, eram mai mult decât niște elevi - eram posibilități.

Mai târziu, când drumul a devenit mai greu și întrebările mai multe, a apărut o altă prezență. Nu îi voi spune numele, pentru că unele lumini sunt mai frumoase atunci când rămân discrete. Ea nu m-a învățat dintr-un manual, ci din tăceri, din răbdare, din felul în care știa să aștepte până când înțelegeam singură. Cu ea am învățat că nu toate răspunsurile se găsesc repede și că uneori trebuie să ai curajul să te cauți. M-a învățat să am încredere în mine atunci când nimeni n-o făcea. A văzut dincolo de nesigurantele mele și mi-a arătat că pot mai mult decât credeam. A fost ea o oglindă care nu reflecta ceea ce eram, ci ceea ce puteam deveni.

Iar apoi, cuvintele au început să capete o altă greutate. În viața mea a apărut doamna profesoară de limba română, Adela Păun. Ea nu m-a învățat doar despre literatură, ci despre sufletul ascuns în cuvinte. Prin ea, am descoperit că fiecare propoziție poate fi o emoție și că fiecare pagină poate fi o parte din tine. Ea m-a învățat să nu-mi fie teamă să exprim ceea ce simt. În orele ei, am înțeles că vocea mea contează. Că toate gândurile mele au valoare. Că pot transforma emoțiile în cuvinte care să ajungă la inimile altora.

Aceste femei nu mi-au schimbat doar viața. M-au construit. Au pus, fiecare, câte o cărămidă în ceea ce sunt astăzi, iar povestea nu se oprește aici. Știu că în viața mea vor mai apărea femei care mă vor ghida, care mă vor învăța, care mă vor ajuta să evoluez și care, în felul lor unic, îmi vor schimba din nou viața. Dar ele vor avea întotdeauna o fundație deja creată de aceste patru suflete puternice, pentru că uneori, destinul nu se schimbă prin pași mari, ci prin mâinile care te țin atunci când înveți să mergi.

Sara-Maria Ionescu
clasa a V-a C

Prof. coordonator:
Adela Păun

PORTRETE. POVEȘTEA LOR

Bunica mea este blândă, înțeleaptă și înțelegătoare. Ea a inspirat acest tablou . Are ochi verzi și păr roșcat , mi-a părut rău că nu îmi puteam aminti cum arata atunci când eram mică, așa ca am luat chipul ei frumos și l-am întinerit, făcând-o pe bunica mai tânără, ca o adolescentă.

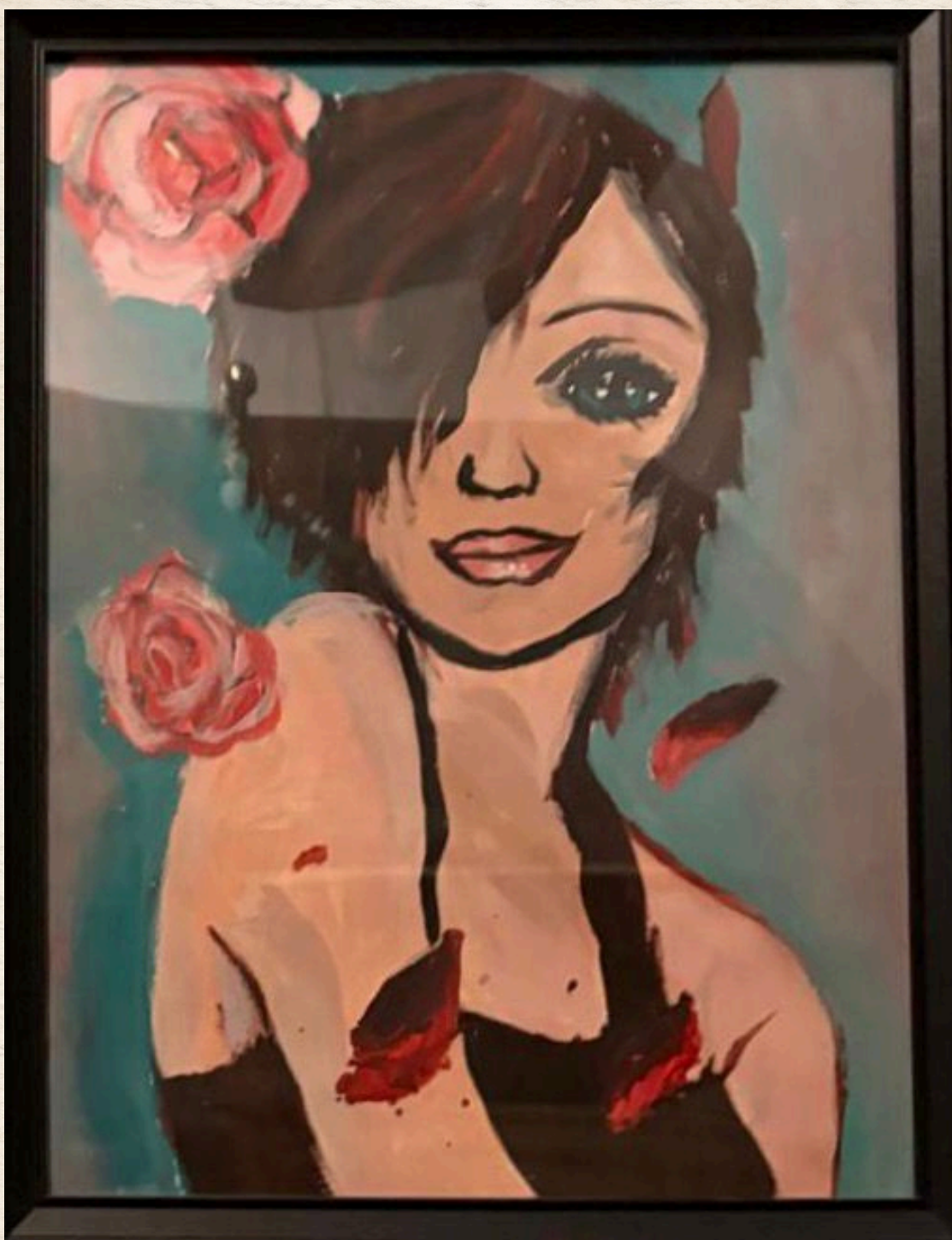
Ea adoră natura. Timpul meu petrecut cu bunica reprezintă natura , de aceea fundalul portretului este verde.

Floarea preferată a bunicii este trandafirul, care apare lângă bunica mea în portret!

Îmi îndrăgesc bunica!

Sara Badiu, clasa a V-a A

Prof. coordonator portret: Valentina Bogdan

EROU PENTRU O ZI

Un erou este o persoană admirată pentru vitejie, curaj excepțional, abnegație și acțiuni nobile în situații dificile, de luptă sau de pericol. Acesta se distinge prin sacrificiu de sine pentru binele altora sau al omenirii.

Într-o zi, eram la bunicii mei la țară, alături de verișoara mea, Zora.

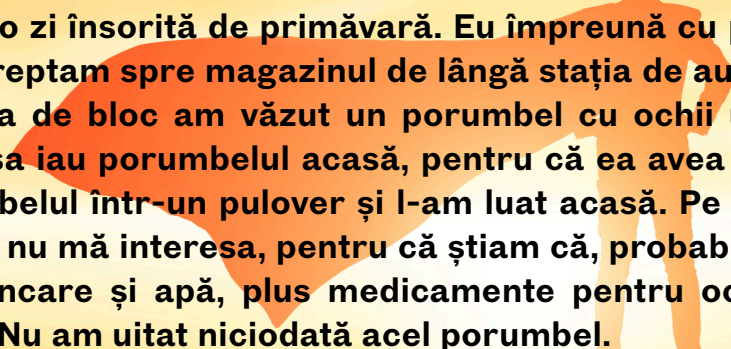
Împreună am plecat până la magazinul din sat pentru a cumpăra făină. Pe drum, am zărit un cățeluș care din păcate era foarte lovit la picior. Eu alături de Zora am decis să anulăm plecarea la magazin și să mergem direct acasă pentru a-l îngriji. Ajunse acasă, am pornit către bunica pentru a-i cere ajutorul. I l-am dat în grijă pe cățeluș și i-am pus niște mâncare și un bol cu apă curată, numai pentru el.

Cățelușul a primit cele mai bune condiții din partea bunicilor mei dragi. În camera de lângă bucătărie avea un loc al lui, unde stătea mereu și dormea pe un pătuț moale și pufos.

De acum încolo, sper să aibă o viață mult mai bună!

Raisa Porojan, clasa a V-a D

Prof. coordonator: Mădălina Burcea

Era o zi însorită de primăvară. Eu împreună cu prietenele mele am ieșit de la școală și ne îndreptam spre magazinul de lângă stația de autobuz. După ce am ieșit din magazin, la o scara de bloc am văzut un porumbel cu ochii umflați. Eu și prietena mea, Sofia, am decis să iau porumbelul acasă, pentru că ea avea deja prea multe animale. Am înfășurat porumbelul într-un pulover și l-am luat acasă. Pe drum, toata lumea se uita la mine și la el. Dar nu mă interesa, pentru că știam că, probabil, o să salvez un suflet. Acasă i-am dat de mâncare și apă, plus medicamente pentru ochii săi. Din păcate, după două zile, a murit. Nu am uitat niciodată acel porumbel.

Alessia Maria Piper, clasa a-V-a D

Prof. coordonator: Mădălina Burcea

Este o zi senină. Merg în parc cu fratele meu. Acolo mă dau pe leagăn, pe tobogan și pe alte lucruri din parc.

Dintr-odată, aud un mieunat. Fratele meu și cu mine căutăm peste tot. Lângă parc este o pădurice care duce înspre parcare. M-am gândit să caut și acolo; mieunatul se auzea din ce în ce mai tare.

Caut deja de treizeci de minute și nu găsesc nimic. Mă apropiu de un canal, mă uit în jos și văd o pisicuță foarte mică și drăgălașă. Eu și fratele meu încercăm să o scoatem.

Aduc un băț și îl bag în canal. Pisica se agață de băț și, când trag, iese cu tot cu pisica.

Când ajung acasă, mă gândesc numai la acea pisicuță.

Ariana Maria Manole, clasa a V-a D

Prof. coordonator: Mădălina Burcea

PRIMĂVARA ȘI SIMBOLURILE EI

Mărțișorul, mai mult decât un simplu obiect decorativ, este un simbol al primăverii și al renașterii. Din punct de vedere muzical, această sărbătoare este însoțită de o gamă largă de melodii populare, care variază în funcție de regiune. Cântecurile de Mărțișor, adesea interpretate cu instrumente tradiționale, precum fluierul, vioara sau țambalul, au rolul de a celebra sosirea primăverii și de a aduce bucurie. Aceste melodii pot fi vesele și ritmate, reflectând energia și optimismul acestei perioade. Melodiile pot fi structurate în strofe și refrene, cu versuri care evocă natura, dragostea și speranța.

Baba Dochia și legenda celor nouă cojoace sunt strâns legate de tradițiile de primăvară. Povestea Babei Dochia este un amestec de mit și realitate, cu simboluri puternice. Muzica asociată cu această legendă poate lua diferite forme. În unele regiuni, cântecurile dedicate Babei Dochia pot fi interpretate în cadrul unor ritualuri sau ceremonii specifice. Melodiile pot avea un caracter mai solemn sau misterios, reflectând atmosfera de așteptare și transformare. Muzica poate însoți și dansurile tradiționale, care recrează momente din povestea Babei Dochia.

Folclorul muzical românesc este un tezaur de tradiții, cu o varietate de genuri muzicale și instrumente. Obiceiurile de Mărțișor și legenda Babei Dochia sunt doar două exemple de cum muzica este integrată în viața socială și culturală a românilor. Melodiile și ritmurile folclorice sunt transmise din generație în generație, menținând vii tradițiile. Muzica populară românească are capacitatea de a evoca emoții puternice și de a conecta oamenii cu trecutul lor.

Mărțișorul, Baba Dochia și povestea celor nouă cojoace sunt elemente cheie ale folclorului românesc, cu implicații muzicale semnificative. Muzica populară românească, cu melodiile sale specifice, instrumentele tradiționale și ritmurile diverse, joacă un rol important în celebrarea primăverii și în menținerea tradițiilor.

Mara Proca, clasa a VII-a F

Prof. coordonator: Ioana-Valentina Porumb

OBICEIURI ȘI TRADIȚII DE PAȘTE

Paștele ortodox, cea mai importantă sărbătoare creștină, este marcată de o serie de obiceiuri și tradiții folclorice bogate, transmise din generație în generație. Aceste tradiții îmbină elemente religioase cu cele culturale, reflectând credințele, speranțele și bucuriile oamenilor.

În ceea ce privește muzica și educația muzicală, Paștele ortodox este o sărbătoare plină de semnificații. Muzica joacă un rol central în cadrul slujbelor religioase, contribuind la atmosfera de sărbătoare și la transmiterea mesajului pascal.

În perioada premergătoare Paștelui, în special în Săptămâna Mare, se cântă imnuri specifice, precum "Canonul cel Mare" și "Prohodul Domnului". Aceste cântări, adesea interpretate de coruri sau soliști, exprimă suferința lui Hristos și așteptarea Învierii. Educația muzicală în această perioadă se concentrează pe familiarizarea cu aceste cântări, înțelegerea textelor și a melodiilor, precum și pe dezvoltarea abilităților de interpretare vocală.

În ziua de Paște, slujba de Înviere este însoțită de cântări specifice, precum "Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând", care exprimă bucuria și triumful Învierii. De asemenea, în această perioadă, se pot organiza concerte sau evenimente muzicale cu tematică pascală, oferind oportunități de a asculta și a interpreta muzică religioasă. Astfel, muzica și educația muzicală contribuie la înțelegerea și celebrarea Paștelui ortodox.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν ἠγαπάμενος

Ioana Macovei, clasa a VI-a C

Prof. coordonator: Ioana-Valentina Porumb

Miruna Rasol, clasa a VI-a B

Prof. coordonator: Ștefan Olteanu

LUMINA NOPTII DE ÎNVIERE, PRIN OCHII MICULUI CREȘTIN

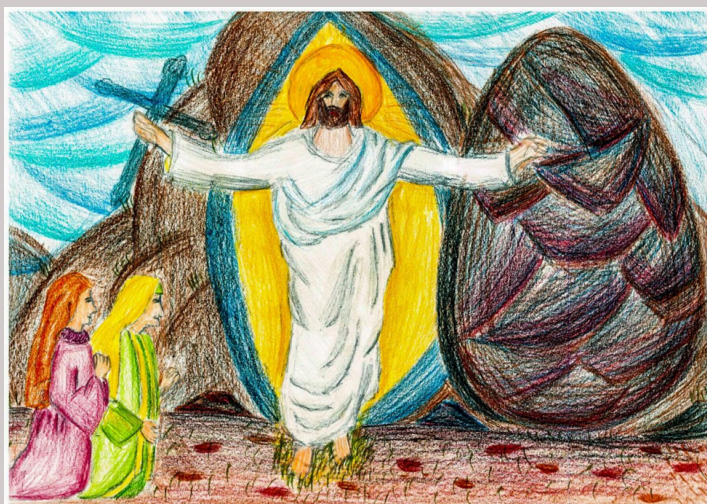
Noaptea de Înviere este cel mai sfânt și mai frumos moment al întregului an. Este o noapte plină de taine, în care orașele și satele noastre se liniștesc, pregătindu-se să primească marea veste a bucuriei. Pentru mine, această noapte este ca o poveste magică în care lumina învinge întunericul.

Totul începe la miezul nopții, când luminile se sting și preotul iese cu o lumânare aprinsă. El spune rar: „Veniți să luați lumină!”. Atunci, toți oamenii își aprind lumânările unii de la alții. Această lumină sfântă ne face să fim mai buni și mai liniștiți.

Când clopotele încep să bată, toți cântăm împreună „Hristos a înviat!”. Oamenii se salută cu drag și își zâmbesc, uitând de toate supărările. După slujbă, mergem spre casă protejând flacăra lumânării cu mâna, ca pe o mică comoară. Este foarte frumos să vezi cum străzile se umplu de luminițe care merg spre case.

Când ajungem acasă, punem lumânarea pe masă și ciocnim primul ou roșu. Suntem fericiți, suntem împreună cu familia și ne bucurăm de bunătățile pregătite de mama.

Noaptea de Înviere ne aduce multă speranță în suflet. Această noapte ne învață că lumina și iubirea înving întotdeauna întunericul. Păstrez în inimă amintirea acestei seri minunate și promit să fiu un copil mai bun în fiecare zi.

Adina Duminescu, clasa a VI-a A
Prof. coordonator: Mihaela Surdu

Desen: Petru Marinescu, clasa a VI-a A

Eric Ivan
clasa a VI-a D

Prof. coordonator: Ștefan Olteanu

Ioana Macovei
clasa a VI-a C

LABORATORUL MINȚILOR CURIOSASE

MISIUNEA „LĂMÂIA”: CUM AM TRANSFORMAT ATELIERUL DE GASTRONOMIE ÎN CEA MAI ACIDĂ ZONĂ A ȘCOLII

Salutare, minți curioase!

Dacă săptămâna trecută holurile școlii miroseau a cerneală și stres de dinaintea evaluării, la opționalul „Gust și siguranță alimentară. Ora de experimente” atmosfera s-a schimbat radical. Mai exact, a devenit atât de acidă, încât și bateriile de la telecomandă ar fi fost invidioase. Tema zilei? Limonada – dar nu varianta plictisitoare de la supermarket, ci propria noastră poțiune magică, creată sub microscopul curiozității.

Protocolul de „atac”: Apă, Zahăr și mult curaj

Nu te lăsa păcălit de simplitate. Să faci o limonadă într-un laborator de experimente e o treabă serioasă, care necesită precizie de chirurg și control de sine (ca să nu mănânci tot zahărul înainte de amestecare).

Iată ce am învățat în timp ce ne luptam cu sâmburii rebeli:

Fizica densității: Am descoperit că zahărul nu dispare pur și simplu (nu e magie, e chimie!), ci se dizolvă mult mai repede dacă „antrenăm” lingurița cu viteză de Formula 1.
Chimie la firul ierbii: Am testat reacția papilelor gustative la acidul citric. Rezultatul? O colecție impresionantă de fețe strâmbе și ochi mijiți, numai bune de pus pe Instagram.

Siguranța înainte de toate: Am aflat că, dacă îți intră un strop de lămâie în ochi, experimentul devine brusc unul despre „reflexele umane și viteza de accesare a chiuvetei”.

Rezultate de laborator (neoficiale):

După ce am agitat eprubetele (pardon, paharele), am ajuns la niște concluzii demne de premiul Nobel pentru Răcorire:

- Limonada cu mentă te face să te simți ca și cum ai fi în vacanță, chiar dacă mai ai trei ore de matematică în program.
- Excesul de zahăr nu te transformă în geniu, ci doar într-o rachetă care aleargă pe coridoare în pauza mare.
- Igiena e sfântă: Spălatul pe mâini înainte de a stoarce fructele e diferența dintre o băutură delicioasă și un experiment biologic eșuat.

Verdictul „Laboratorului mintilor curioase”:

Limonada noastră a fost un succes total! Am demonstrat că știința nu trebuie să fie mereu despre formule complicate scrise pe tablă, ci poate fi și gustoasă, rece și extrem de revigorantă.

Data viitoare când vezi o lămâie, nu te mai strâmba. Gândește-te la ea ca la un mic reactor chimic galben, gata să-ți salveze pauza de prânz.

Articol realizat cu participarea
elevilor de clasa a VI-a de la
opționalul

“Gust și siguranță alimentară.

Ora de experimente”

Prof. coordonator: Alina Pătureescu

NEURONUL

Neuronul este unitatea structurală și funcțională a sistemului nervos.

Encefalul este alcătuit din neuroni și nevroglii.

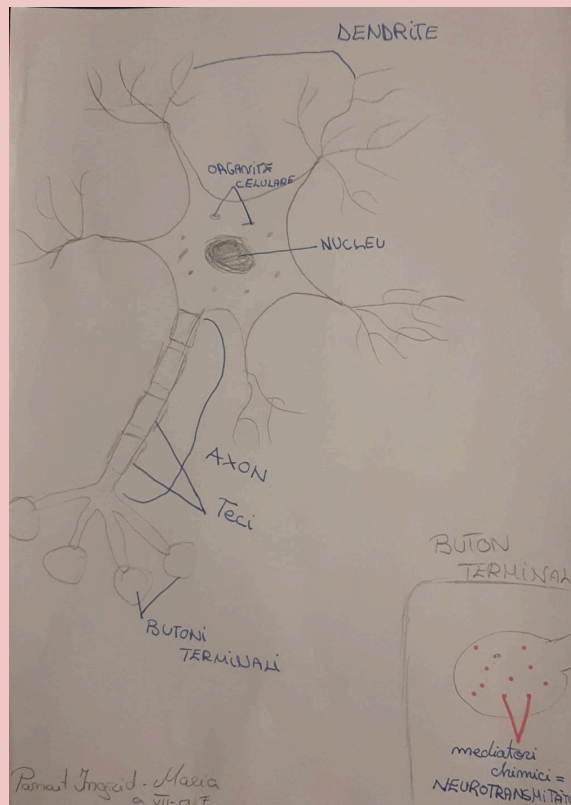
Prin neuroni trec impulsuri nervoase, aceștia dând comenzi, dar și primind informații. Neuronii nu se ating, deci între ei este o sinapsă, iar mediatorul chimic ajunge în următorul neuron astfel:

-la început, acesta se află în componenta presinaptică

-apoi trece în fanta sinaptică, spațiul dintre neuroni

-ajunge în componenta postsinaptică, în dendrite sau în corpul celular al neuronului

Ingrid Panait, clasa a VII-a F

IGIENA SISTEMULUI CIRCULATOR. BOLILE CARDIOVASCULARE

Bolile cardiovasculare includ afecțiuni ale inimii și ale vaselor de sânge.

• Arterioscleroza este o boală cardiovasculară care poate duce la:

- hipertensiune arterială, adică tensiunea arterială este mai mare de 140 cu 90;

- infarct de miocard, adică blocarea arterelor inimii cu un cheag rezultă moartea miocardului (frecvent provoacă deces);

- accident vascular cerebral (AVC) înseamnă spargerea unui vas de sânge din creier, care rezultă paralizie, comă sau moarte;

- angina pectorală, adică durere în piept, la efort (pentru că arterele sunt îngustate!).

• Factori de risc ale bolilor cardiovasculare:

- moștenirea genetică;

- alimentația bogată în grăsimi;

- obezitatea;

- sedentarismul;

- stresul;

- fumatul;

- consumul de alcool.

• Cum prevenim bolile cardiovasculare?

- alimentație echilibrată, săracă în grăsimi;

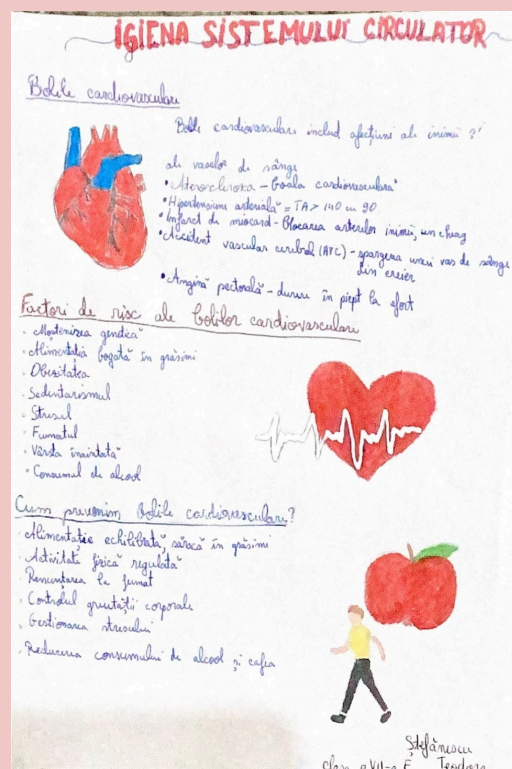
- activitate fizică regulată;

- renunțarea la fumat;

- controlul greutateii corporale;

- gestionarea stresului;

- reducerea consumului de alcool și cafea.

Teodora Ștefănescu, clasa a VII- a F

Prof. coordonator: Mihaela Vintilă

IMPACTUL SURSELOR DE ENERGIE VERDE ASUPRA MEDIUL ÎNCONJURĂTOR

Un grup de elevi din clasa a VII-a B a realizat aceste lucrări în cadrul concursului "Energia Verde-Energia Viitorului". Prin acest proiect, urmărim ca elevii să conștientizeze că omenirea se află în pragul unei crize energetice. Elevii trebuie să cunoască resursele de care dispunem și metodele cele mai eficiente de utilizare a acestor resurse.

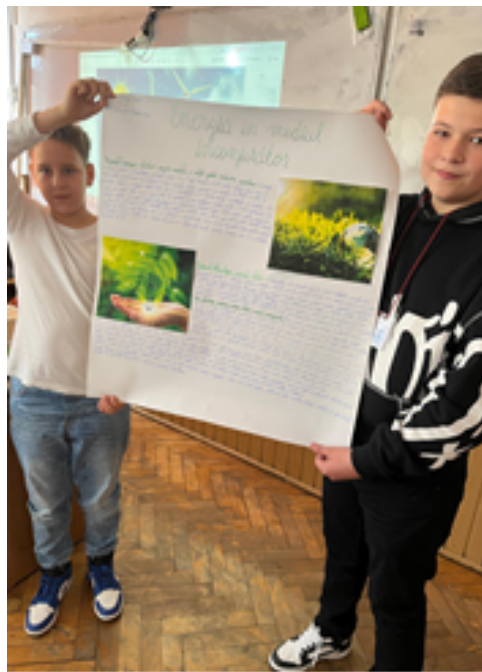
În derularea proiectului, elevii sunt antrenați în acțiuni care le dezvoltă spiritul de inițiativă, deprinderile de observație și cercetare, deprinderile de muncă, atât independent, cât și în echipă, încrederea în forțele proprii.

Elevii au prezentat lucrările pe care le-au realizat pentru cele trei secțiuni: PPT, poster, machete și au înțeles cât de important este să trăiești într-un mediu curat și sănătos. Energia regenerabilă este o formă de energie prietenoasă cu mediul înconjurător.

Ei au învățat că sursele de energie regenerabile pot fi: energia solară, energia eoliană, energia hidroelectrică, energia geotermală, energia mareelor.

Energia solară este una dintre tipurile cele mai comune de energie verde, care se folosește de panourile solare pentru a colecta energia solară, energie care se poate folosi pentru a furniza energie electrică sau pentru a încălzi o casă. Energia eoliană folosește turbinele eoliene pentru a furniza electricitate, iar ele pot fi montate fie pe uscat, fie pe mare, acestea din urmă fiind mai eficiente când vine vorba de colectarea unei cantități mai mari de energie.

Hydroenergia reprezintă una dintre cele mai vechi forme de energie verde, care se folosește de cursul apelor și chiar de baraje pentru a controla fluxul de apă, astfel încât să maximizeze eficiența și să reducă risipa de resurse. Energia mareomotrică se folosește de puterea valurilor pentru a colecta energia, cu ajutorul turbinelor mareomotrice.

Elevii clasei a VII-a B:

Manuela Drăgan, Antonia Mijoiu, Cezar Dragnea, Ana Maria Bolovăneanu, Irina Mănăstireanu, Bogdan Zmărăndoiu

Prof. coordonator al proiectului "Energia Verde-Energia Viitorului": Carmen Hristea

CUM SE FORMEAZĂ AURORELE POLARE?

Aurora polară este un fenomen natural spectaculos, cauzat de particulele de vânt solar, care intră în contact cu câmpul magnetic al Pământului. Când apare în emisfera nordică, fenomenul este cunoscut sub numele de aurora boreală, termen folosit inițial de Galileo Galilei, cu referire la zeița romană a zorilor, Aurora, și la titanul care reprezenta vânturile, Boreas. Apare în mod normal în intervalele septembrie-octombrie și martie-aprilie.

În emisfera sudică, fenomenul poartă numele de aurora australă, după James Cook, o referință direct la faptul că apare în sud. Motivul pentru care luminile nordice (și cele de sud) există exclusiv în jurul polilor se datorează câmpului magnetic al Pământului, ceea ce face ca particulele solare să conveargă spre latitudinile cele mai nordice și cele mai sudice. Aici, particulele solare se ciocnesc cu oxigenul și cu atomii de azot, eliberând fotonii care formează aurorele faimoase, exuberante și colorate. Interacțiunile cu oxigenul provoacă, de obicei, fie lumină galbenă, fie verde, în timp ce interacțiunile cu azotul duc la culori roșu purpuriu, violet și (puțin mai frecvent) albastru. "Dacă Pământul nu se va roti, câmpul magnetic nu va mai fi regenerat", ne spun cei de la NASA. Asta înseamnă că nu vor mai exista lumini nordice sau sudice.

Legende despre Aurora Polară

Datorită caracterului său spectaculos, fascinant și misterios, fenomenul aurorei boreale a dat naștere la numeroase legende și interpretări. De exemplu, sami, poporul indigen finno-ugric din nordul Scandinaviei consideră că aurora boreală ar fi reprezentată de sufletele morților care apar noaptea pe cer. Ei cred că luminile nordului sunt un semn rău și că nu ar trebui să se vorbească despre ele, cu atât mai mult să se cânte sau să se fluiere în preajma lor. Cel care nu respectă această tradiție riscă să i se taie capul sau să fie tras în lumea de dincolo de către spiritele tulburate de prezența sa... Totuși, nu toate legendele despre aurora boreală vorbesc despre existența unor spirite rele care pot constitui un pericol pentru muritorii de rând. Astfel, în Finlanda există o legendă care povestește despre „revontulet”, care se traduce „vulpe de foc”. Această legendă spune că cele care au creat aurora boreală au fost vulpile arctice, care au alergat atât de repede prin cer, încât, atunci când cozile lor mari și pufoase atingeau munții, se creau scântei de lumină, ce învăluiau cerul nopții.

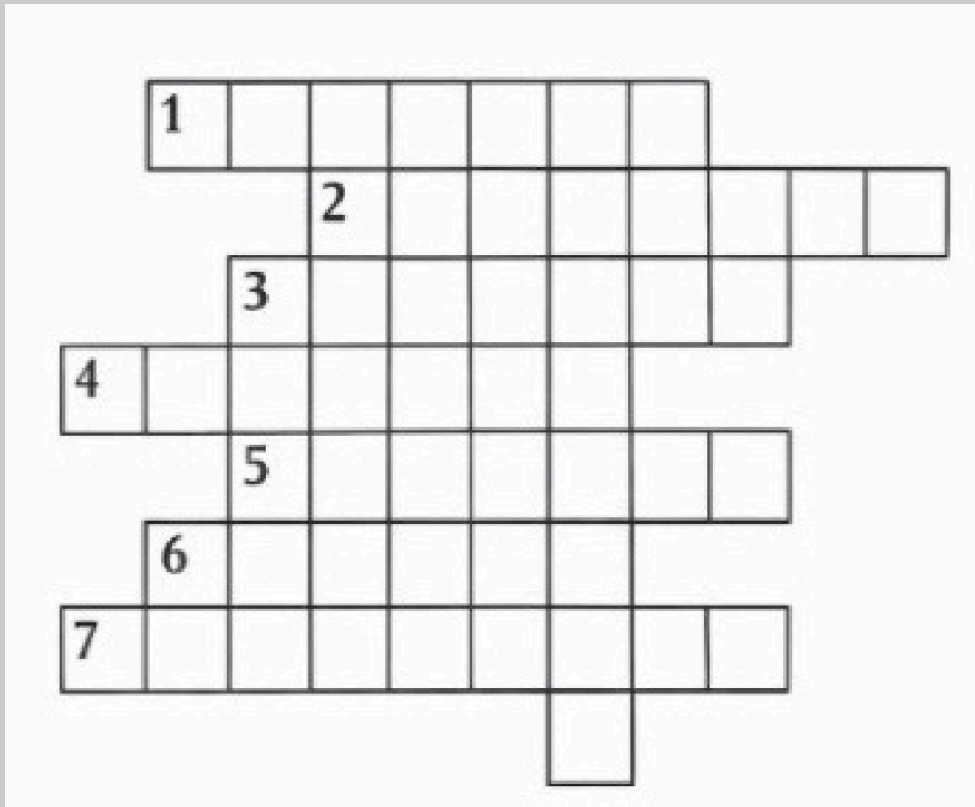
Alte numeroase legende descriu că aurora boreală ar fi un fel de portal către lumea de dincolo. Spre exemplu, triburile de eschimoși credeau că, prin intermediul acestui fenomen, pot relua legătura cu sufletele celor dragi. De altfel, când câinii latră la jocul de lumini, se crede că o fac fiindcă își recunosc stăpânii decedați. Aurora boreală poate fi văzută, de asemenea, în țări ca Finlanda, Groenlanda, Tasmania sau Noua Zeelandă. Cel mai bun anotimp pentru a vedea spectaculoasele lumini este iarna, dar este bine de știut că acestea pot fi observate și în perioada dintre lunile septembrie și martie.

Mihai-Alexandru Năstase, clasa a VI-a A
Prof. coordonator: Carmen Hristea

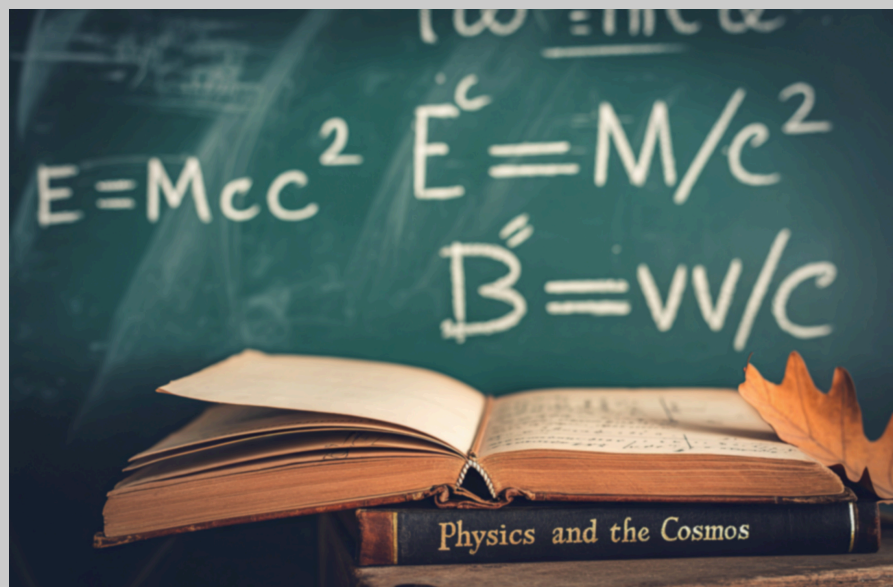

REBUS DE FIZICĂ – CLASA A VII-A

1. Mărimea care arată distanța parcursă într-un anumit timp.
2. Oscilator format dintr-o greutate suspendată de un fir.
3. Forța cu care un corp este atras de Pământ.
4. Acțiunea care poate pune în mișcare sau deforma un corp.
5. Capacitatea de a efectua lucru mecanic.
6. Mărime egală cu produsul dintre masa și viteza unui corp.
7. Există sub formă de energie cinetică sau potențială.

Maria Anastasia Vișan, clasa a VII-a F
Prof. coordonator: Gabriela Popa

CĂLĂTORIE ÎN TIMP ȘI SPAȚIU

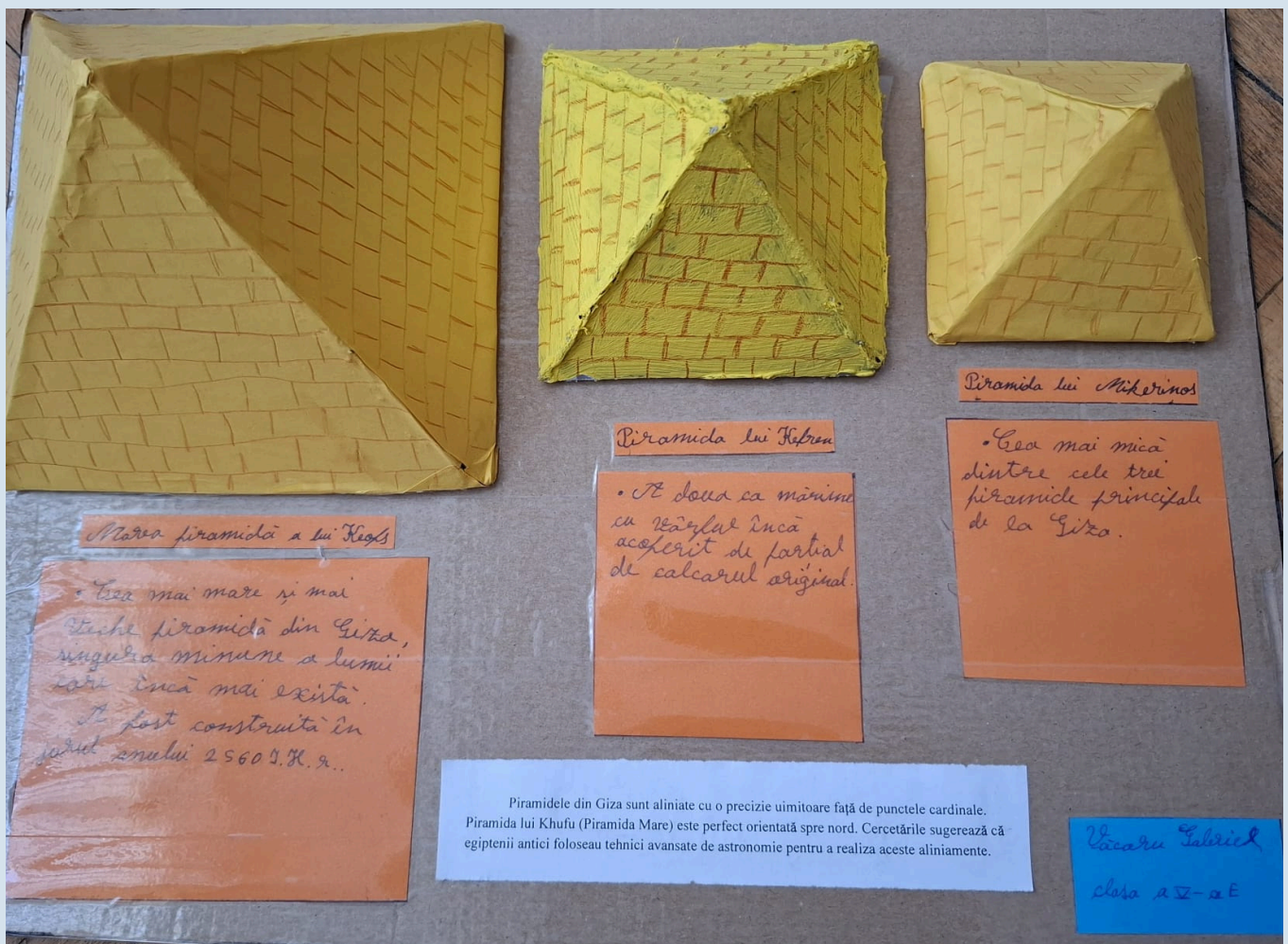
PIRAMIDELE MAYAȘE ȘI EGIPTENE – LEGĂTURA DINTRE ARHITECTURĂ ȘI ASTRONOMIE

De-a lungul istoriei, unele dintre cele mai impresionante construcții realizate de oameni au fost piramidele. Atât civilizația mayașă din America Centrală, cât și civilizația egipteană au construit piramide monumentale, care nu aveau doar rol religios sau funerar, ci erau strâns legate și de observațiile astronomice.

În Egiptul antic, piramidele erau în principal morminte pentru faraoni. Aceste piramide sunt orientate aproape perfect către punctele cardinale – nord, sud, est și vest. Cercetătorii cred că această orientare precisă a fost realizată prin observarea stelelor, în special a constelațiilor din apropierea Polului Nord ceresc. Pentru egipteni, cerul avea o semnificație religioasă importantă, deoarece faraonii erau considerați legați de zei și de lumea stelară.

În civilizația mayașă, piramidele aveau în principal roluri religioase și ceremoniale, dar și o puternică legătură cu astronomia. Un exemplu celebru este piramida din orașul antic Chichen Itza. Această piramidă este construită astfel încât, în timpul echinocțiilor de primăvară și toamnă, umbrele create de soare formează pe scări o imagine care seamănă cu un șarpe ce coboară spre pământ. Fenomenul era asociat cu zeul șarpe cu pene Kukulcan.

Mayașii aveau cunoștințe astronomice foarte avansate. Ei urmăreau mișcarea Soarelui, a Lunii și a planetelor pentru a crea calendare precise și pentru a stabili momentele potrivite pentru ritualuri sau activități agricole. Piramidele și templele erau adesea aliniate cu pozițiile corpurilor cerești în anumite perioade ale anului.

În concluzie, atât piramidele egiptene, cât și cele mayașe demonstrează cât de importantă era astronomia pentru civilizațiile antice. Prin arhitectură, aceste popoare au reușit să combine religia, știința și observația cerului, lăsând în urmă monumente impresionante care continuă să fascineze oamenii și astăzi.

Elevi ai clasei a V-a E:

Ina Drăghici

David Țârcomnicu

Gabriel Văcaru

Prof. coordonator: Ancuța Popescu

STRUCTURA INTERNĂ A PĂMÂNTULUI – O CĂLĂTORIE IMAGINARĂ SPRE CENTRU PĂMÂNTULUI

Dacă ne-am putea aventura într-o expediție spre interiorul planetei, asemenea personajelor din romanul lui Jules Verne, am descoperi că Pământul nu este un spațiu gol plin de peșteri uriașe, ci o lume stratificată, alcătuită din mai multe niveluri cu proprietăți fizice și chimice diferite.

Această structură internă a fost descoperită prin studierea undelor seismice generate de cutremure și prin analiza materialelor vulcanice.

- **Scoarța terestră** – începutul călătoriei. Călătoria noastră ar începe în scoarța terestră, stratul cel mai subțire și cel pe care trăim. Grosime: aproximativ 5–80 km. Tipuri principale: scoarță oceanică și scoarță continentală.

Deși pare solidă și stabilă, scoarța este fragmentată în plăci tectonice care se deplasează lent. Aceste mișcări provoacă cutremure, erupții vulcanice și formarea munților.

- **Mantaua** – un ocean de rocă. Sub scoarță se află mantaua, cel mai voluminos strat al planetei cu o grosime de aproximativ 2900 km și temperaturi de până la 3500°C.

Deși este formată din rocă solidă, presiunea și temperatura ridicate o fac să se comporte pe termen lung ca un fluid foarte vâscos. Curenții de convecție din manta sunt motorul mișcării plăcilor tectonice.

- **Nucleul extern** – marea de metal lichid este alcătuit predominant din fier și sulf, fiind în stare vâscoasă. Materia aflată în mișcare formează curenți termici care determină formarea câmpului magnetic terestru (acesta protejează planeta de radiațiile solare dăunătoare și vântul solar).

Dacă exploratorii lui Verne ar fi ajuns aici, ar fi descoperit nu o lume locuibilă, ci un ocean incandescent de metal.

- Nucleul intern – inima planetei. În centrul Pământului se află nucleul intern din a cărui compoziție fac parte fier și nichel în stare solidă.

Deși realitatea geologică este diferită de aventura imaginată de Jules Verne, ideea unei călătorii spre centrul Pământului rămâne fascinantă. Straturile planetei – scoarța, mantaua și nucleul – formează un sistem dinamic care controlează procesele geologice majore, de la mișcarea continentelor până la generarea câmpului magnetic.

Astfel, chiar dacă nu putem coborî cu adevărat până în centrul Pământului, studiul structurii sale interne ne oferă o perspectivă științifică asupra uneia dintre cele mai misterioase regiuni ale planetei.

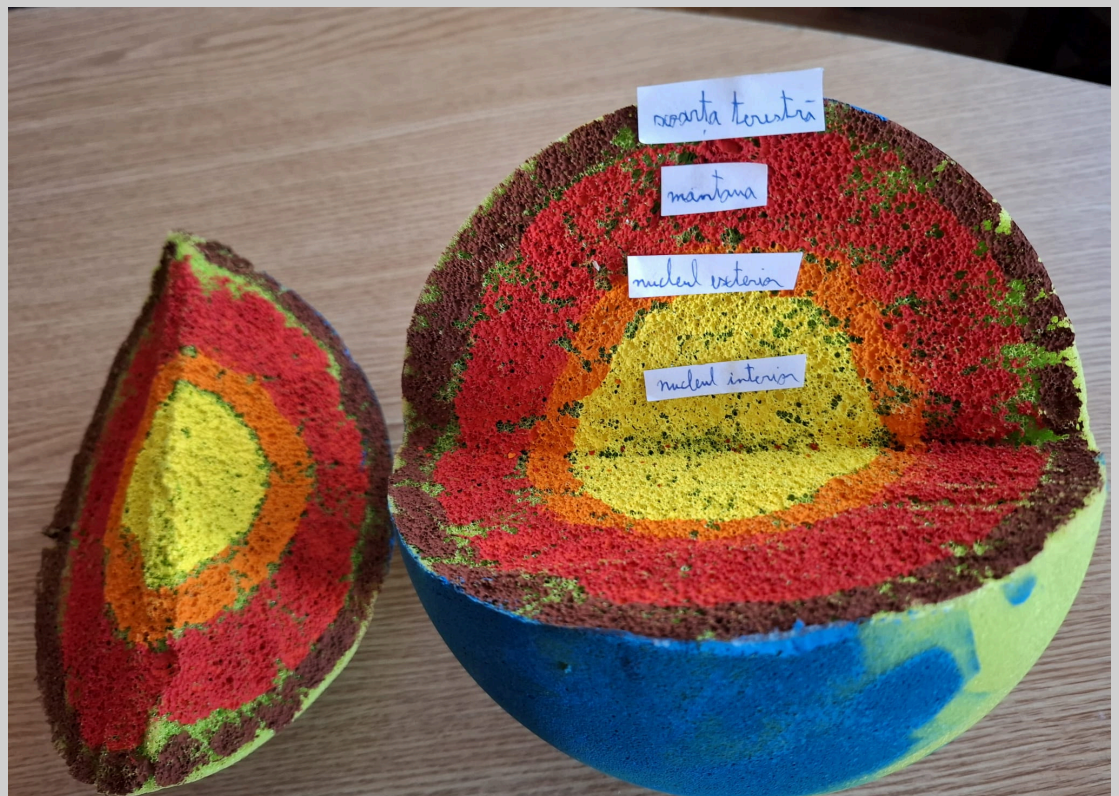
Elevi ai clasei a V-a A:

Natalia Dumitrache

Anastasia Gangone

Victor Năstase

Prof. coordonator: Ancuța Popescu

LUMEA MEA, LUMEA NOASTRĂ

LEGEA ÎN ȘCOALA NOASTRĂ

Legea în școli are rolul de a menține liniștea atât între elevi, cât și între profesori. Regulile susțin tratamentul egal al elevilor și desfășurarea potrivită a orelor de curs.

De ce există regulament școlar?

Regulamentul școlar variază de la școală la școală, însă ideea de bază este aceeași: toți elevii sunt tratați egal, respectând atât profesorii, cât și pe ei înșiși. Acesta are scopul de a menține ordinea și disciplina în școli. Regulile ajută la crearea unui spațiu sigur și plăcut pentru elevi, stabilind drepturile și obligațiile lor.

Regulile din școala noastră

Școala noastră are niște reguli bine structurate pe care elevii le respectă.

În primul rând, drepturile omului sunt respectate cu strictețe, fiecare contravenție fiind pedepsită ca atare. Apreciez faptul că orele de dirigiență se desfășoară într-un mediu benefic copiilor, fiind realizate activități anti-bullying și informative în prezența oamenilor specializați în domeniu.

În al doilea rând, uniforma constituie o bază egală între elevi, fiind importantă în combaterea diferențelor financiare. Totodată, uniforma este și un semn distinctiv prin care școala noastră se deosebește de celelalte școli, indicând disciplina.

Ce reguli aș adăuga

Dacă aș putea, aș adăuga o regulă care impune munca în echipă. Zilnic aș realiza mici activități în pauze, la care să participe colectivul fiecărei clase. În felul acesta, elevii vor învăța să lucreze mai bine în echipă și să fie mai uniți.

Concluzie

Regulamentul din școala noastră păstrează disciplina și unește elevii, creând un mediu sigur în care copiii își pot exprima sentimentele fără a fi judecați.

Maria Antonia Mijoiu, clasa a VII-a B
Prof. coordonator: Ana Maria Stoica

MĂRȚIȘOARE CU SUFLET DE COPIL

Mărțișorul este unul dintre cele mai frumoase simboluri ale primăverii în tradiția românească.

Conform legendei, demult, Soarele a coborât pe pământ sub chipul unui tânăr frumos pentru a aduce bucurie oamenilor. Un zmeu l-a răpit și l-a închis într-un castel întunecat.

Un tânăr curajos a pornit să-l elibereze, iar lupta dintre el și zmeu a durat multe zile. În cele din urmă, tânărul a reușit să învingă zmeul și să elibereze Soarele, aducând astfel primăvara înapoi pe pământ. Rănit însă în luptă, sângele lui a căzut pe zăpadă, iar acolo au răsărit ghiocei. Se spune că, de atunci, oamenii împletesc un fir roșu și unul alb, simboluri ale purității și ale sacrificiului, pentru a celebra venirea primăverii și a purta noroc.

Primăvara prinde viață și prin mâinile talentate ale elevilor. Mărțișoarele realizate de ei aduc culoare și creativitate, păstrând vie tradiția acestui simbol al începutului de primăvară, oferit ca semn de noroc și bucurie.

**Elevi ai claselor a V-a A,
a V-a C și a VI-a E
Prof. coordonator:
Ana-Maria Stoica**

PROFIL DE CAMPION

TEODORA HORJESCU

PARTICIPARE LA OLIMPIADA NAȚIONALĂ DE EDUCAȚIE TEHNOLOGICĂ ȘI APLICAȚII PRACTICE

În perioada 7-10 aprilie 2026, s-a desfășurat la București, etapa națională a Olimpiadei de Educație Tehnologică și Aplicații Practice pentru gimnaziu. Eleva HORJESCU TEODORA din clasa a V a A, coordonată de doamna profesoară Mutafa Geanina, a reprezentat cu mândrie școala „Matei Basarab”.

Olimpiada națională a avut o probă scrisă și o probă practică. Probele de concurs s-au desfășurat la Universitatea Națională de Știință și Tehnologie POLITEHNICA București. Au participat 278 de elevi de gimnaziu din toată țara, care au avut ocazia să își etaleze cunoștințele teoretice și abilitățile practice, în cadrul unei competiții care pune accent pe creativitate, gândire critică, inovație și adaptabilitate. Eleva noastră a obținut 84p și a fost pe locul 13 din 71 de participanți la clasa a V a. Chiar dacă nu a reușit să obțină premiu sau mențiune, pentru mine Teodora este câștigătoare.

Prof. coordonator: Geanina Mutafa

Mult succes, Teodora!

În prima bancă, stă o colegă cu privirea mereu luminoasă, ca și cum ar descoperi în fiecare zi o lume nouă. Pentru ea, tehnologia nu este doar o materie, ci un univers plin de culoare și curaj.

Participarea ei la olimpiada națională de tehnologie nu este o întâmplare, ci rezultatul unei pasiuni adevărate. Muncește cu răbdare, gândește creativ și nu se teme să greșească, pentru că știe că fiecare greșeală o apropie mai mult de succes. În ochii ei se vede mereu dorința de a învăța.

O admir pentru curajul și sufletul ei bun.

Sunt sigură că a strălucit la olimpiadă, așa cum strălucește în fiecare zi la școală, iar pentru mine, ea nu este doar o colegă, ci un exemplu de pasiune și perseverență.

Știu că este o perioadă aglomerată pentru tine și colegii tăi de clasa a VIII-a, însă aș dori să ne împărtășești experiența de la olimpiadele naționale la care ai participat.

Mai mult decât însele probele pe care le-am dat, olimpiadele naționale au fost un fel de excursie gratuită pentru mine. M-am întâlnit cu noi persoane, cu care mă asemăn tangențial, prin interesele în matematică și lingvistică (ceea ce nu prea vezi în viața de zi cu zi!). Fie că mi-a plăcut sau nu de aceștia, am văzut și oameni altfel față de cunoștințele mele de acasă. Pe lângă experiența, să zicem, socială, a fost interesant să vizitez Sinaia, care mi-a plăcut extrem de mult pentru arhitectură și locația sa în munți,

și Drobeta Turnu-Severin, unde am și stat mai mult, și am și văzut mai multe, plăcându-mi cel mai mult peisajul Dunării și al Serbiei de peste graniță; părea oarecum că mă aflu la mare. În general, olimpiadele naționale au fost ceva nou, altfel de experiență și voi mai califica și în anii ce vor urma.

Cine te-a ajutat să te pregătești pentru aceste olimpiade?

Nu am fost ajutat în mod deosebit de nimeni, în afară de ce am învățat la clasă. Dacă la matematică măcar există posibilitatea de a face meditații, de a lucra cu profesori, la lingvistică sunt foarte puține materiale pentru pregătire și nici măcar nu există materii la școală ce se aseamănă cu programa acestei olimpiade. În orice caz, munca mea a fost făcută de unul singur și nici exagerat de multă. Îi puteți întreba și pe colegii mei, prefer să-mi petrec timpul plimbându-mă pe afară!

Care este cariera pe care dorești să o urmezi?

Sunt aproape sigur că, pe viitor, îmi doresc să devin profesor, de matematică sau de fizică; nu sunt decis încă dacă de gimnaziu, de liceu sau universitar. Îmi face plăcere să le explic colegilor mei nelămuririle lor, în special la mate, și consider că de multe ori i-am ajutat prin „lecțiile” mele. Este visul meu ca oamenii să înțeleagă cât mai multe și cât mai ușor, să știe lucruri utile pentru viață și astfel cred că pot îndeplini într-o oarecare măsură această dorință a mea.

Există o persoană/ persoane pe care o/le consideri modele, o sursă de inspirație pentru tine?

Cred că, de-a lungul vieții mele, am avut mai multe persoane pe care le consider modele. Aș începe prin a spune părinții, bunicii și orice alte rude, într-o oarecare măsură. De asemenea, ținând cont de răspunsul meu de mai sus, profesorii de la clasă sunt niște adevărate modele pentru mine. Văd în fiecare atât lucruri care îmi plac și pe care vreau să le implementez pe viitor, cât și lucruri care îmi displac și îmi doresc să le evit.

Ce îți place să faci în timpul liber, cum te relaxezi?

Cum am mai spus, mă relaxez ieșind pe afară, de regulă să mă plimb. Așa îmi aerisesc mintea și fac și mișcare. Îmi place foarte mult și că așa pot petrece timpul cu prietenii și colegii mei. De asemenea, fac și înot de două ori pe săptămână și mă ajută atât fizic, cât și psihic foarte mult.

Care este cartea ta preferată și care este cea mai importantă lecție învățată de acolo?

Nu pot spune că am o operă preferată, însă textele mele preferate sunt distopiile, astfel voi da un titlu mai accesibil pentru cei de a opta, anume „Fahrenheit 451”, de Ray Bradbury. De asemenea, altă carte care poate fi considerată distopie și mi s-a părut deosebită este „Hoțul de cărți” de Markus Zusak.

Cred că cea mai importantă lecție de scos din aceste texte este că oamenii sunt ființe pline de valoare, că arta și libera exprimare sunt deosebit de importante pentru o viață bună și că nu trebuie să ne dăm bătăuți în lupta pentru libertate, la schimbul unor plăceri sau unei glorii temporare. Cred că pot fi considerate lecturi importante pentru toți, întrucât ajungem să apreciem cititul, arta, omenia și devenim critici ale componentelor societății ce se aseamănă distopiilor; din acest motiv, consider, totodată, că este important ca toți să citească măcar unele opere clasice.

Care crezi că este cea mai importantă calitate a unui om?

Cred că cea mai importantă calitate a unui om este empatia/compasiunea. Mi se pare necesar ca în viața de zi cu zi să putem să ne simțim rău pentru cei din jur, să îi putem consola. Aș spune că doar așa am putut evolua ca societate, reușind să le creăm condiții bune tuturor. Aș vrea, drept colectiv, să dăm dovadă de solidaritate pentru cei defavorizați atât în lume, cât și în viața noastră personală și să îi ajutăm, pe cât este posibil.

Îți mulțumim pentru răspunsuri și îți dorim mult succes la examene și în viață!

Cu mult drag!

TENIS DE MASĂ - AN ȘCOLAR 2025-2026

1. WTT Youth Contender Varazdin, Croația 01-03.09.2025

Au participat și sportivii români: **Rareș Ceașescu**, David Toro, Albert Czigler

2. Campionatul Național ECHIBE - Categ U11

02 - 04 Septembrie 2025 Bistrița

Loc III - LPS Slatina I - **Ceașescu Rebeca**, Izabela Pastina, Sofia Siia, Florentina Alexandru

3. TURNEU FINAL TOP TEAM XIOM - ECHIBE

Lăzarea (Harghita) 06 - 07.09.2025

Faza NAȚIONALĂ

Loc III - **Runceanu David**, **Vasiloiu Ștefan** și **Boștinaru Filip**

4. TOP 16, Categoria U11 Constanța 12-14.09.2025

Loc VII - **Rebeca CEAȘESCU**

5. Cupa Municipiului Pitești - Ediția I-ii - 27 Septembrie 2025

Clasament ELITE: **Loc 3. Bianca Pribeagu**

Începători: **Loc 2. Ștefan Tudor**

6. Turneul Internațional de TENIS DE MASĂ "Memorialul Dobolyi Aladar" 03 - 04.10. 2025

Târgu Secuiesc, Covasna

Categoria U 13 **Loc III - Bianca Pribeagu**

Categoria U 15 **Loc II - Rareș Ceașescu**

7. Memorialul „GHEORGHE PRISTAVU”

Concurs ECHIBE - 24.10.2025 Câmpulung Muscel

Au participat 93 de echipe din 33 de cluburi:

Echipe U 9

Loc III - Ștefan Tudor, **David Olteanu**

Echipe U 11

Loc III - Filip Iordăchioaea, **Teodor Vîrlă**, **Daniel Ilina**

Loc III - Rebeca Ceașescu, **Farcăș Sonia**

Echipe U 13

Loc I - Bianca Pribeagu, **Daria Puenea**

Loc II - Ștefan Vasiloiu, **David Runceanu**

Echipe U 15

Loc I - Rareș Ceașescu, **Marinescu**

8. Memorialul „GHEORGHE PRISTAVU”

Concurs INDIVIDUAL - 25-26.10.2025 Câmpulung Muscel

U 11 **Loc III - Rebeca Ceașescu**

U 13

Loc III - Bianca Pribeagu

Loc II - David Runceanu

U 15 **Loc II - Rareș Ceașescu**

9. Cupa Municipiului Pitești - Ediția a II-a - 22 Noiembrie 2025

Clasament ELITE: **Loc 2. Ceașescu Rareș**

10. CUPA OLTULUI - Memorialul Marius Rădoi

06 Decembrie 2025 Slatina, Olt

Categoria U 13 Feminin

Loc III - Pribeagu Bianca

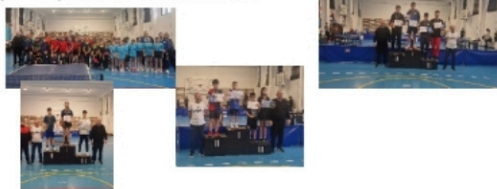
Categoria U 13 Masculin

Loc II - Runceanu David

15. **Cupa Municipiului Pitești - Ediția a III-a - 25 Ianuarie 2026**

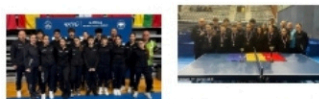
Clasament ELITE:
Loc 1. **Ceașescu Rareș**

Categoria AVANSAȚI
Loc 1. **Rebeca Ceașescu**
Categoria HOBBY
Loc 1. **Ștefan Tudor**

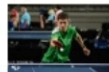
16. 03 - 04 Februarie 2026 Europe Youth Series -

Croatia Open (Zagreb) 2026 Echipe
Loc VI - România 2, echipa formată din
Ioana Ionescu, Kariss Șerban,
Rareș Ceașescu și Albert Czigler

17. 04-05 Europe Youth Series - Croatia Open (Zagreb) Individual

Loc II - Final B Individual - **Rareș Ceașescu**

18. 2026.03.14 Amatur Categoria B

Categoria ELITE Loc 2 - **Rareș CEAȘESCU**

Pitești

19. 2026.03.22 „CUPA MUNTENIA” Ediția a XIV-a, ETAPA JUDEȚEANĂ

Fete clasele Pregătitoare - II

Loc I - **Șerban Alisia**
Loc II - **Tuță Andreea**
Loc III - **Popescu Natalia**

Fete clasele III-IV

Loc II - **Tudor Ingrid**
Loc III - **Saloman Antonia**

Băieți clasele III - IV

Loc III - **Iordăchioaia Filip**
Loc IV - **Tudor Ștefan**

Fete clasele V - VI
Loc I - **Ceașescu Rebeca**

Băieți clasele V-VI

Loc II - **Virlă Teodor**

Fete clasele VII - VIII

Loc I - **Pribeagu Bianca**

Băieți clasele VII-VIII

Loc I - **Ceașescu Rareș**
Loc III - **Vasiloiu Ștefan**
Loc IV - **Buicea Rareș**

20. 2026.03.26-27 Turneul INTERNATIONAL CUP OF HOPES - TENIS DE MASĂ

Dumbrăvița (Timiș) în perioada 27-28 Martie

Individual: **Locul II - Categoria U15 - Pribeagu Bianca**

Echipe:

Locul II - Categoria U15 - Pribeagu Bianca - Băgneau Raisa

21. 2026.04.04 „CUPA MUNTENIA” Ediția a XIV-a, ETAPA NAȚIONALĂ

Fete clasele V - VI Loc III - **Ceașescu Rebeca**

Băieți clasele V-VI Loc IV - **Virlă Teodor**

Fete clasele VII - VIII Loc II - **Pribeagu Bianca**

Băieți clasele VII-VIII Loc II - **Runceanu David**

Au participat peste 100 de elevi din: Galați, București, Odorheiu Secuiesc, Dolj, Olt, Vâlcea, Dâmbovița, Prahova, Gorj

22. 2026.04.03-05 Campionatul Național al Cluburilor Sportive Școlare, Bistrița

Locul II - **Rareș Ceașescu**

23 2026.04.6-11 Aprilie Cantonament la Odorheiu Secuiesc cu Lotul

Național al României și Suediei, categoria U 13 - U 15

A participat și **Rareș Ceașescu**

**Prof. coordonator:
Claudiu Flavius Pribeagu**

PENTRU CĂ MĂ INTERESEAZĂ/ PASIUNI, CURIOSITĂȚI

PASIUNEA MEA - MONEDELE ȘI BANCNOTELE

Pasiunea mea este să colecționez monede și bancnote vechi. Aceasta se numește, în termeni de specialitate, numismatică. Fiecare bancnotă și monedă din colecția mea este povestea unei țări, a unui conducător sau a unei epoci.

Monedele sunt bătute și gravate la Monetăria Statutului. În trecut, banii existau exclusiv sub forma monedelor.

Bancnotele au elemente de siguranță denumite filigran, fir de siguranță. Acestea pot fi din hârtie sau polimer. În România sunt tipărite la imprimăria Băncii Naționale a României.

Pentru a păstra monedele și bancnotele în stare bună, folosesc folii de protecție.

Mai jos, puteți vedea câteva exemple de bancnote din colecția mea:

Bancnota de 500 lei (Constantin Brâncuși, 1876-1957) din 1992

Bancnota de 1000 lei, 1998, Mihai Eminescu, filigran BNR mare, înclinat

Bancnota de 100 lei

Bancnota de 2000 lei (1999)

Pasiunea mea pentru monede și bancnote este o călătorie în timp și spațiu. Aceasta mă ajută să înțeleg cum a evoluat societatea umană.

Yanis-Andrei Cincă, clasa a V-a D

